

område, som ikke har medicinalvirksomheder-nes store bevågenhed, for der er ikke mange penge at tjene. Der er ikke nogen virksomheder eller nogen patienter, som kan betale særlig meget. Det bliver hovedsagelig regeringerne, som skal købe op af denne vaccine for at bruge den til deres befolkninger.

Det er fuldstændig rimeligt, at en del af vores ulandsbistand også går til den type hjælp. Det vil også betyde, at der bliver betydelig bedre sundhedstilstand i de pågældende ulande.

Man kan spørge sig selv efter en gennemgang af alle de problemer, der er i omverdenen – de er jo simpelt hen tårnhøje og tårner sig op, og når man tænker på, hvad det er for problemer, vi har i Danmark, så synes jeg nok, at der er nok af problemer rundt omkring i verden at bekymre sig om – er der overhovedet noget at glæde sig over? Ja, det er der da enkelte steder.

Spørgsmålet er så, om det overhovedet er Danmarks skyld. Hvis det er Danmarks skyld, kan vi selvfølgelig bryste os af det, men hvis det ikke er Danmarks skyld, så kan man spørge sig selv: Hvordan får vi skabt de ændringer, som gør, at vi også kan føle, at vi er med i det globale samarbejde?

Vi må vise ansvarlighed, anstændighed og mod til forandring. Det Radikale Venstre er parat.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne gå tilbage til den første del af den radikale ordførers tale, som handlede om nogle af de hjemlige forhold, og der vil jeg gerne spørge om vores arbejdsmarked. Den radikale ordfører gjorde meget rigtigt opmærksom på, at vores arbejdsmiljø bl.a. betyder, at der udstødes ganske mange fra arbejdsmarkedet.

Men det, jeg vil spørge om, er angående de mennesker, der nu af en eller anden grund holdes uden for arbejdsmarkedet. Det kan enten være, fordi de er blevet lidt for gråhårede eller lidt for forkertuddannede, eller hvad det nu kan være. Men hvert sekund på dagen står de til rådighed for arbejdsmarkedet, men de får ikke tilbudt noget job. Er det så i overensstemmelse med den radikale opfattelse af, hvad der er klogt, at de pågældende mennesker f.eks. bliver idømt en passiv periode på 1 år, hvor de ikke må deltage i uddannelse, der kan give kompetence, hvor de ikke kan komme i gang med en eller anden handlingsplan, hvor de kan udvikle sig og blive kloge? Efter det år bliver de så idømt

nogle kurser, som er fuldstændig uden betydning i forhold til det, de kan. Det kan være sådan en eller anden form for meningsløse lær at stå tidligt op om morgenen-kurser, som man altså tilbyder folk, der har været aktive på arbejdsmarkedet i 30-35 år.

Er det i overensstemmelse med det radikale menneskesyn og med den måde, man opfatter, at man bedst tjener udviklingen på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Som en af de gråhårede vil jeg godt sige, at aktivering skal være værdig. Aktivering skal være rimelig og have et formål. Det er Det Radikale Venstres synspunkt. Og vi mener, at talenter skal bruges, og kompetencer skal bruges, uanset hvor gammel man er.

Vi har været med til at sørge for, at man, selv om man er over 55 år, stadig væk skal have tilbudt aktivering. Det er vores synspunkt.

Vi har også været med til at sørge for, at aktivering kan privatiseres, at andre instanser, andre institutioner, andre virksomheder end de offentlige kan tilbyde aktivering. Og måske er der dér et håb. At det ikke kun er den kommunale aktivering, der kan bruges, men også den, der er i privat regi, og som måske somme tider har meget mere hold på, hvad det er, de lidt ældre medarbejdere eller de lidt mere skæve medarbejdere efterspørger.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jo, men nu spørger jeg jo meget til selve aktiveringssystemet, for jeg har den opfattelse, at De Radikale i hvert fald i udgangspunktet mener, at det er vigtigt, at det enkelte menneske tager ansvar for sin egen situation. Er det så værdigt, at man tilvejebringer et system, hvor det er instanser, uanset om de er privatiseret eller ej, der bestemmer, hvad der er godt for den enkelte, og at det er instanser, der simpelt hen sætter betingelserne. Man får et tilbud, som det hedder i den sprogbrug, men som ikke minder om ordet tilbud, som det figurerer i Nudansk Ordbog. Jeg kalder det for et siciliansk tilbud. Hvis du ikke tager imod et sådant tilbud, mister du simpelt hen dit forsørgelsesgrundlag.

Folk står til rådighed døgnet rundt, som det nu er blevet, men er det en værdig måde at etablere systemet på for forsørgelse af de mennesker, der ikke efterspørges på arbejdsmarkedet?